

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobkyně: **M. T.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím zamítla žalovaná námitky žalobkyně, směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2025, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“).
2. Žalovaná tak rozhodla na podkladě posudků Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 20. 1. 2025 a ze dne 26. 3. 2025, podle nichž žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní

schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle těchto posudků bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

II. Argumentace účastníků

3. **Žalobkyně** v podané žalobě namítla, že žalovaná nesprávně vyhodnotila hlavní příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a dopad ostatních zdravotních postižení na míru poklesu pracovní schopnosti. Žalovaná se nedostatečně zabývala spánkovou apnoe, která hodnotami AHI 15,5-18,4/hod. spadá do kategorie středně těžké obstrukční spánkové apnoe druhého stupně. Žalobkyně trpí chronickým kašlem, který může mít psychogenní původ. Z tohoto důvodu se žalobkyně léčí na psychiatrii. Žalobkyně má za to, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není postižení páteře, jak určila žalovaná, ale právě spánková obstrukční apnoe druhého stupně, tj. postižení uvedené v kapitole VI, položce 5b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Z ní plynoucí únava a spánkový deficit se podílejí na zhoršení psychického stavu žalobkyně. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil jej žalované k dalšímu řízení, v rámci kterého žalobkyni přizná invalidní důchod.
4. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě uvedla, že podkladový posudek má všechny náležitosti dle vyhlášky o posuzování invalidity a splňuje požadavky úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Vypořádal se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a jednoznačně vymezil rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

III. Ústní jednání

5. V průběhu ústního jednání konaného dne 22. 1. 2026 krajský soud provedl důkaz posudkem ze dne 24. 9. 2025, zpracovaným posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělením výkonu posudkové služby Hradec Králové (dále jen „posudková komise“). Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Obdobně jako posudkový lékař v řízení před žalovanou také posudková komise označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře s projevy cervikobrachiálního, cervikokraniálního syndromu při degenerativních změnách páteře (podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity). Pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 30 %.
6. Soud dále provedl důkaz lékařskými zprávami MUDr. O. K. z Plicní ambulance v Trutnově ze dne 10. 3. 2025 a ze dne 4. 4. 2025. Dalšími lékařskými zprávami předloženými žalobkyní při jednání soud důkaz neprovedl, neboť byly novějšího data a soud v tomto řízení posuzuje zdravotní stav žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. K věci se vyjádřila také sama žalobkyně, která popsala své zdravotní problémy. Vyjádřila přitom názor, že posudková komise se o její stav nezajímala dostatečně.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Rozsah jeho přezkumu byl vymezen uplatněnými žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Žalobu shledal nedůvodnou.
8. Podle § 39 odst. 1 ZDP je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
9. V odst. 2 téhož ustanovení se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. V odst. 3 stejného ustanovení je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
12. Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.
13. Soud dále k věci obecně uvádí, že správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV), pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové

komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na jeho na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20). Požadavku úplnosti a přesvědčivosti posudek dostojí, pokud se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a pokud své posudkové závěry náležitě odůvodní. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).

14. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
15. V nyní posuzované věci soud vyhodnotil posudek zpracovaný posudkovou komisí tak, že splňuje všechny předepsané náležitosti, zároveň je úplný a přesvědčivě odůvodněný. Současně soud neshledal, že by zde byly skutečnosti nebo důkazy, které by zpochybnilly správnost posudku.
16. Posudková komise konstatovala, že se u žalobkyně neprokázalo závažnější neurologické postižení páteře, které by podmiňovalo invaliditu. Postižení páteře posudková komise na základě prokázaných degenerativních změn, avšak bez závažnějšího neurologického postižení či deficitu, hodnotila 20% poklesem pracovní schopnosti, tedy horní hranicí procentního rozmezí. Posudková komise vzala v úvahu i další onemocnění žalobkyně, které jsou menší klinické i posudkové závažnosti. Těmito jsou: artróza kyčlí I.-II. st.; počínající artróza interfalangeálních kloubů rukou; syndrom obstrukční spánkové apnoe druhého stupně se zavedením léčby přetlakovým přístrojem; chronický kašel; refluxní choroba jícnu, GERD; arteriální hypertenze; úzkostně depresivní syndrom. Na základě těchto onemocnění posudková komise navýšila míru poklesu pracovní schopnosti

žalobkyně o 10 %. Jiné posudkově významné obtíže z lékařské dokumentace žalobkyně dle posudkové komise nevyplývají.

17. K obstrukční spánkové apnoe žalobkyně posudková komise uvedla, že je řešena přetlakovou léčbou. Ve vztahu k jejímu chronickému kašli posudková komise konstatovala, že nenaplnuje diagnostická kritéria pro psychogenní kašel. Chronický kašel bez funkčního postižení plic nemá vliv na pokles pracovní schopnosti. Krajský soud k tomu dodává, že uvedené závěry týkající se spánkové apnoe nijak nezpochybňují ani lékařské zprávy MUDr. K. Z těch totiž také vyplývá, že nastavená terapie pozitivním přetlakem je v případě žalobkyně účinná. Reziduální AHI, tj. počet apnoických a hypopnoických epizod za hodinu spánku, tak nyní činí méně než 5 za hodinu. Nelze proto dovodit, že by rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla obstrukční spánková apnoe.
18. Soud v této souvislosti upozorňuje, že důvodem pro uznání invalidity nemohou být subjektivní pocity a úvahy pojištěnce stran jeho zdravotních potíží, ani vyjádření odborných lékařů bez specializace v oboru posudkového lékařství. Pouze posudkový lékař se specializací posudkového lékařství je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o invalidní důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, určit zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, stanovit konečnou míru poklesu jeho pracovní schopnosti a určit, zda se již jedná o invaliditu včetně určení stupně invalidity dle příslušných právních předpisů. Vyjádření odborného lékaře k otázkám invalidity a schopnosti či neschopnosti pracovat není pro posudkovou komisi ani pro soud závazné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2012, č. j. 4 Ads 52/2012-32).
19. Krajský soud shrnuje, že předložený posudek zpracovaný posudkovou komisí je úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem pro závěr o možné invaliditě žalobkyně. Podle posudkové komise pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 30 %, tj. žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní. Správní orgány tedy nepochybily v tom, že zamítly žádost žalobkyně o invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 38 ZDP.
20. Závěrem soud uvádí, že nechce nijak bagatelizovat zdravotní potíže žalobkyně. Má pochopení pro to, že jí tyto potíže ztěžují hledání vhodné práce a i jinak komplikují její život. Zdravotní dokumentace žalobkyně a posudky, které z ní vycházejí, ale neumožňují učinit závěr, že tyto potíže jsou natolik závažné, aby žalobkyni mohl být přiznán invalidní důchod.

V. Závěr a náklady řízení

21. Všechny námitky uplatněné žalobkyní jsou tedy nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. ledna 2026

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce